

Că-i scriu în ceruri cu focu, cu sânge,
Cât e de mare al meu amoru,
Elu niciodată nu se va stinge,
Va fi ca Țeul nemuritoru.

Ce'su toate'n lume, spune-mi iubită,
Ce este omul istu trecătoru,
Ce-i dumnezeu, credința slăvită,
Fără amoru?

Ce mângăere am eu în lume,
Când știu iubită că am să moru,
Când vedu că toate trecu ca și spume—
Fără amoru?

Si universul cu-a sale globuri,
Oamenii mari cu faptele lor,
Toate iubită imi paru nimicuri
Fără amoru.

Când luceau a nopții stele,
Unu glasu dulce resună,
Eră voacea dragei mele
Si de doru așa cântă:

„Vin iubite, vin la mine
Noaptea'ntinde vëlul seu,
Stele dau a lor lumine,
Eu îți dau amorul meu“.

„Vin, că viața trece iute,
Ca unu noru pe firmamentu,
Din a dragostei minute,
Vin nu perde unu momentu“.

„Vin ah! vin fără'ncetare,
Noi etern să ne iubimu,
Si'n o lungă sărutere
Brațe'n brațe să murimu“.

O cruciliță imi dai tu mie,
Care să-mi spue că mă iubesci,
Adevărat dar trebui să fie,
Dacă prin sfînta cruce-mi vorbești.

Nu uită dragă c'această cruce
E al credinței semnu pe pămîntu,
Care prin viață veselul te duce
S'apoi s'asaadă pe-al tîu mormîntu.

11 Februarie 1857.

N'ai ținutu vai! jurămîntul,
Totu în lume me-ai răpitu,
Me-ai lasatu numai mormîntul
Si totu credu că m'ai iubit.

Am să țin etern cuvîntul,
S'am să moru pre fericitu,
Veselu am să lasu pămîntul,
Siguru sunt că m'ai iubit.

Veselu am să lasu pămîntul,
S'am s'audu neconținut,

Pe-a mea groapă șoptindu vîntul
„Dormi în pace, te-a iubit!“

Treceți ca visul, treceți ca norul,
Ani de juneță, ani de amoru,
Treceți ca floarea, ca și isvorul
Ca și parfumul celu trecătoru!

Lacrimi și ear lacrimi că altă mângăere
Nu este pe pămîntul
În fericire lacrimi și lacrimi în durere
S'asa până'n mormîntu!

N. Schelitti.

CORRESPONDENȚĂ.

D-lui A. L. Botoșani. Ve mulțămimu pentru amabila scrisoare. Din anii trecuți se găsesc numai tomurile. III și IV.

Onor. Societ. a institutului Arhidieceșanu Sibiu. Ve mulțămimu pentru măgulitoarea adresă ce ne-ați trimis. *D-lui T. în N.* Ne pare foarte rău, însă poezia nu a fostu admisă spre publicare.

D-lui P. G. Ce folosu că e forma corectă, dacă ideea e atât de repetată?

D-lui C. B. București. Poeziile toate respinse; cea politică din principiu. Red,

ERATA.

În poezia I. din Nr. tre. Str. 8. să se cetească visul și visul în locu de risu și risul.

Asemenea și în Str. I. cîntul în locu de cîntecul.